

Mieni Westerink: 'Dagboek van een DES-dochter' ...en hoe ik ontsnapte uit de psychiatrie. Uitgeverij United p.c., 2013. ISBN 9783710300684.
(Zwangerschapsproblemen/Des- Dochter/ Schizofrenie/ Autisme/Schizoaffectieve stoornis/ED/1) Zie ook: www.united-pc.eu

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument dat bestaat uit twee delen: in het eerste deel wordt de periode beschreven (1996-1998) waarin Mieni als DES-dochterⁱ voor de tweede keer bevalt na een zwangerschap van 29 weken en vier dagen. In totaal is ze zes keer zwanger geweest. Ook deze laatste zwangerschap van dochter Joanne gaat niet zonder slag of stoot.

In deel twee (2011-2012) beschrijft Mieni hoe ze probeert te leven met psychiatrische problemen. Ze blijkt last te hebben van schizofrenie, autisme en een schizoaffectieve stoornis, en na jaren van zoeken naar een evenwicht lukt haar dat. Boek van 366 pagina's.

Over de schrijfster:

Mieni Westerink woont in Nijmegen in een woning van het WoonZorgNet. Zij volgde de kunstacademie te Arnhem. Mieni is een DES-dochter en kreeg met veel moeite samen met Martin twee dochters, Nellie en Joanne. Nellie blijkt een verstandelijke beperking en een vorm van autisme te hebben. Gedurende de zwangerschap van Joanne spelen niet alleen lichamelijke maar ook geestelijke problemen op die ertoe leiden dat Mieni jarenlang onder psychiatrische behandeling komt, opgenomen wordt. Martin en zij scheiden, maar zij blijven goed bevriend. Martin neemt de zorg voor de kinderen op zich en Mieni komt zo ver dat ze gaat wonen in een WoonZorgVorm. Mieni vindt veel steun bij muziek en lezen.

Korte bespreking:

Mieni Westerink beschrijft hoe zij en Martin graag zwanger willen raken. Maar als DES dochter heeft zij last van vruchtbaarheids- en zwangerschapsproblemen. Zij gebruikt medicijnen om zwanger te kunnen worden en als zij zwanger is, gaat het vaak mis. Toch kreeg zij twee dochters, waar zij zeer blij mee is. Westerink beschrijft hoe zij, als zij dochter Nellie al heeft, zwanger raakt van Joanne. Ze verliest voortdurend bloed, heeft harde buiken, een onrustige baarmoeder, moet een aantal keren opgenomen worden in het ziekenhuis en draagt na het eerste trimester van de zwangerschap een cerclage. Gedurende de zwangerschap krijgt ze Seresta voorgeschreven. Ondertussen wordt duidelijk dat Nellie autisme heeft en een verstandelijke beperking. Zij wordt na verloop van tijd in een instelling opgenomen. Joanne wordt geboren wanneer zij 29 weken en vier dagen oud is en is gezond. In dit deel beschrijft Mieni al wel hoe zij steeds streed tegen de eenzaamheid, angsten en depressieve gevoelens.

In deel twee beschrijft Mieni hoe zij steeds meer last kreeg van onverwerkte en psychiatrische problemen. Toen Nellie 4 maanden in het tehuis woonde en Joanne 11 maanden oud was, werd zij opgenomen op de PAAZ van het Radboud ziekenhuis. Dertien jaar lang wordt zij behandeld en diverse keren opgenomen in de GGZ-

Nijmegen.

Mieni Westerink beschrijft hoe ze gedurende deze jaren worstelde met haar problemen, er lange tijd geen duidelijke diagnose werd gesteld, ze in de isoleercel zat, zich sneed. Medicijnen helpen na jaren zoeken en tobben de voornaamste klachten onder controle te houden, maar maken dat ze niet meer piano kan spelen, een uitlaatklep. Het schrijven neemt die plaats in. En het lukt haar om een nieuw evenwicht te vinden, in een WoonZorgVorm te wonen en naast Martin contact te houden met haar dochters. Zij is blij met haar twee kinderen, de goede relatie met Martin en het beschermd wonen in een studio die ze in 2012 als Ggz-cliënt kreeg.

Wat viel op:

Hoeveel moeite de zwangerschappen uitdragen kostte, en hoeveel inzet en doorzettingsvermogen het Mieni heeft gekost om een nieuw evenwicht in haar leven te vinden.

Citaten:

Pag. 28: 'Mijn hoofd zit vol met zwangerschapspogingen en Clomid en miskraamtoestanden. Te vol om met iets nieuws te beginnen.'

Pag.93: 'Ondanks dat ik zwanger ben voel ik me toch vaak alleen. Ik heb mijn ouders laten weten dat ik zwanger ben. En ook mijn broer en zus heb ik ingelicht. Maar ze reageren niet. Ze laten me weer, en nu op een zeer pijnlijke manier, in de steek.'

Pag.148: 'Gelukkig was dat niet het geval en zat de cerclage keurig op zijn plaats. Dr. K. kon het bloedverlies niet verklaren. Zo te zien waren er op dit moment nog geen verstrikkingsactiviteiten.'

Pag.350: 'Maar er zijn ook altijd weer lichtpuntjes is mijn ervaring, en daar hou ik me aan vast: de enige manier om te overleven in de harde werkelijkheid. Zo heb ik in de isoleercel gezeten; ik heb anderhalf jaar op een gesloten afdeling gewoond; ik heb veel in ziekenhuizen gelegen; in mijn armen gesneden; etc. Maar nu ben ik weg van de GGZ, en dat is een overwinning; een groot lichtpunt!'

Recensies/extra:

<http://www.annemiekonstenk.nl/recente-artikelen/2014/03/03/dagboek-van-een-des-dochter.html>

<https://www.descentrum.nl/C45-N99-G-Dagboek-van-een-DES-dochter.html>

¹ Zie ook: <https://www.descentrum.nl/C9-gevolgen.html> DES-dochters zijn vrouwen van wie de moeder tijdens de zwangerschap di-ethylstilbestrol, (DES) heeft gebruikt. Het zorgde wel voor gezondheidsproblemen bij de dochters van deze vrouwen onder andere vruchtbaarheids en zwangerschapsproblemen.